

jeg, at det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen vil erkende, at der paa dette Punkt ikke er lagt nogen synderlig Vægt i Kommissionen. Der vilde fra min Side ikke være noget i Vejen for, at man kunde give dette Paabud en almindelig Karakter overfor Kommunerne. Men jeg tvivler ikke om, at Regelen bliver, at Garnisonerne kommer i Byerne, fordi de der kan indrettes billigere; der er der saadan Mulighed for at indrette Boliger for Officerer og andre Befalingsmænd, som i Almindelighed ikke findes i Landkommunerne. Og saa er det ogsaa et naturligt Ønske, at der selv med en saadan Ordning, som det ærede Medlem ønsker gennemført, vedvarende bliver taget Hensyn til de Kommuner, der hidtil har baaret Pligten, nemlig Købstadkommunerne. Og de strømmer jo til, saa snart der aabnes en Mulighed for, at de kan faa Garnison.

Men, siger det ærede Medlem, det er jo af Uvidenhed, de gør det, for naar en Kommune først har faaet Garnison, mærker den Ulemperne. Og saa sagde det ærede Medlem noget taaget noget, som jeg i Virkeligheden ikke forstod et Ord af, om Helsingør. Han sagde, at han kunde godt forstaa, at naar en Kommune havde bygget Kaserne for flere Hundrede Tusinde Kroner, var det ubehageligt for den at miste den Garnison, til hvilken den havde bygget Kasernen; og, sagde det ærede Medlem, derfor var det forstaaeligt, at Helsingør havde protesteret. Ja, hvordan er det da gaaet til, at Helsingør har protesteret? Thi det ærede Medlem erkendte jo umiddelbart efter, at i Helsingør var der intet Offer bragt for at bygge Kaserne. Jeg mener, at her kan være Tale om at anlægge to Betragtninger, dels den, der kan fremføres fra de Kommuner, der har bragt store Ofre paa Garnisonen. Der kan man sige, at selv om Kommunen finder, at der er Ulemper ved at have Garnison, er de Ofre af pekuniær Art, som er ydet, saa store, at Garnisonens Bevarelse er ønskelig. Men naar man saa ser, at de Byer, som ingen Ofre har bragt, men føler de Ulemper, det ærede Medlem taler om, at de, saa snart der er Tale om at flytte en Garnison, skriger op i vilden Sky og siger: Det er uretfærdigt imod os, maa vi ikke endelig beholde den Fordel, vi har vundet, saa ser jeg ikke rettere, end hvad enten man har med den ene eller den anden Art af Kommuner at gøre, er det et levende Ønske hos dem at faa Garnisoner. De er villige til at bringe Ofre for at faa Garnisoner, og naar de har

faaet dem, ønsker de meget stærkt at bevare dem. Jeg minder det ærede Medlem om de to Kommuner, jeg har nævnt, om Nyborg, om den Uro og Utilfredshed, det vakte i Nyborg, da Talen var om at flytte Garnisonen derfra, og om den meget utilstrækkelige Erstatning, man mente at have faaet derfor, da det store nye Fængsel blev lagt der.

Naar saa det ærede Medlem siger, at naar andre Statsinstitutioner lægges ud i Kommunerne, kræves der intet — og han nævnte Sygehuse og Fængsler —, saa tror jeg ikke, det ærede Medlem har Ret deri. Er det ikke saaledes, at ogsaa mange forskellige Kommuner kappes om at komme til, naar der er Tale om saadanne Statsforanstaltninger som Opførelsen af Sindsygeanstalter eller Aandssvageanstalter o. s. v.? Er det da ikke saadan, at Kommunerne tilbyder gratis Grund og gunstige Vilkaar i de Henseender, hvor Kommunerne i det hele taget er i Stand til at begunstige en saadan Anstalt, for at faa den? Det er med disse Statsinstitutioners Tilvejebringelse, som det er med Garnisonsordningen, at naar man ser sin Fordel, beder man om at komme i Betragtning. Jeg er heller ikke i Tvivl om, at hvis man rørte ved Garnisonen i det ærede Medlem Hr. H. P. Hansens By, saa vilde det ærede Medlem, som jeg allerede har sagt, øjeblikkelig møde op med en helt anden Betragtning, end han her har gjort gældende i Dag.

Statens Flothed overfor militære Sygehuse fremførte det ærede Medlem. Jeg har været inde paa Sagen — det ærede Medlem kan ikke lide, at jeg mindede ham om en Anstalt ude paa Fælleden, og det er ganske naturligt; thi jeg ved ikke, at der nogen Sinde er udvist en saadan Flothed som den, der er udvist ved Opførelsen af Sygehuset ude paa Fælleden, og jeg ved heller ikke af, at der er opført noget Sygehus, der staar i saadant Misforhold til de Krav, der maa stilles til det med Hensyn til Belægning, som netop det Sygehus derude. Derfor vil det ærede Medlem vist ikke finde det helt unaturligt, at jeg har nævnt det. Og naar ærede Repræsentanter for Socialdemokratiet her i denne Sal Gang paa Gang ved de Forhold, vi nu behandler, staar op og stiller deres Krav og derigennem fortæller os, hvad Socialdemokratiet kan, ja, saa maa de Herrer undskyldte, at vi en Gang imellem minder dem om, hvad Socialdemokratiet gør, og derfor er det naturligt at henlede Op-